

Два рабини

Руданський Степан Васильович

Два рабини на коршомці
Зашабашували,
Одправили борухати,
За стіл посідали.
На кожному лапсардаки,
Шапка шабашкова,
Сидять собі коло столу,
Жоден — ані слова.
Аж приходить чоловік наш,
Кварту набирає.
«А хто то в вас, орендарю?» —
Шинкаря питає.
«І то рабин, і то рабин!» —
Шинкар обіззався.
«Чому ж вони не говорять?» —
Чоловік спитався.
«Ет, Іванцю,— жидок каже,—
Нащо то питати!
Що розумні такі люди
Мають розмовляти?
Що один з них добре знає,
То і другий знає,
А чого один не знає —
І другий не знає».

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/dva_rabyny